

Krokodilbőről lámpaernyő? Tényleg, kinek a szégyene?

Az Élet és Irodalom április 7-i száma írást közölt Vásárhelyi Mária tollából Kinek a szégyene? címmel. Lovas István erre való reagálásként válaszcikket juttatott el az ÉS szerkesztőségébe, azonban a főszerkesztő elzárkózott annak közlésétől. A válaszul szánt írást az alábbiakban közöljük.

■ LOVAS ISTVÁN

Vásárhelyi Mária az Élet és Irodalom április 7-i számában Kinek a szégyene? címmel szólalt meg végre a „lámpaernyő-ügyben”. Ideje volt. Két hónapja tele van vele az internetes index.hu politika nevű vitafóruma, ahonnan gyakran többször lehet tudni, mi foglalkoztatja az embereket, mint a lapokból. Jellemző az is, miként működik a reggeli televíziós Magyarországon, beleértve a Vásárhelyi szerint totálisan a kormány által vezérelt közszolgálatit: a nézőszámot feltehetőleg nem lefelé vivő téma képernyős fellelése valahogyan senkinek nem volt igénye. Nyilván ők is osztják Vásárhelyi véleményét, aki „nem egészen érti”, hogy a holland újságíró „tévedése” (nem csupán tévedés, de „tévedés”), vagyis az idézőjel még azzá sem szépített semmiféle szelidül a krokodilbőr cipő átlenyegítése lámpaernyővé) miért az ő „bűnlajstromát” terhel?

Cikke rólam szóló következtetése és amiért válaszolnom kell: szélsőjobb oldali, zsidó, sajtógengszter, rasszista és sok egyéb vagyok. Pontosán olyan jelzők, amelyeket egy magyarországi párt tagjaitól és szellemi vonzóköréhez tartozó publicistáitól megszoktunk. Ez a párt – hadd ne kövessék a kádári időkben szocializálódott újságírók egymásnak és a vajt fülűeknek üzeneteket küldő szokását – az SZDSZ. Gyorsan hozzátesszem: ha Vásárhelyi tények alapján állítja mindezt, azzal semmi bajom. De nem ezt teszi. És erről szeretném meggyőzni az olvasót egyszerű tényekkel és idézetekkel. Cikkem egyszerű tézise: ha Vásárhelyi esetében hazudott, méghozzá többszörösen, igen könnyen hazudhat és hazudhatott más esetekben is. Vagyis hogy netán valóban azt mondta a holland újságíró, amit az lapjában leírt. De nézzük, mi történt.

Február első napjaiban a Napi Magyarországon összeállításomban sajtószemle jelent meg. Így kezdődött:

TROUW.
A holland napilap Budapestről keltezett, hosszabb beszámolóban foglalkozik a kormány jobbratolódásával. Runa Hellinga beszámolóját azzal kezdi, hogy az ORTT nem a BBC, a France Inter és a Deutsche Welle közös rádiótervének, hanem egy MIÉP-es rádióállomásnak adott frekvenciát. A tudóstóló szerint ennek oka az, hogy az ORTT vezető testületéből egy éve már kizárták az ellenzéki pártokat, mert a szocialisták és a liberálisok nem voltak hajlandók megszavazni, hogy ott a MIÉP-et ketten képviseljék. A MIÉP ugyan nem tagja a kormánynak, de azt támogatja. A MIÉP dicsőíti a magyar kultúrát és antiszemita. Így nem véletlen az ORTT döntése. Pedig a jobboldali médiára nincs igény. Akár a Napi Magyarországra. Ami nem cso-

da, állítja a Trouw (Megbízhatóság), hiszen egy évvel ezelőtt a lap szerkesztőségi állásfoglalásában azt írta, hogy „egy bizonyos baloldali médiaszociológusnak a bőrből lámpaernyőt kell készíteni”.

Runa Hellinga kegyetlenül rossz újságíró. Ugyanis évek óta Magyarországon él, az itteni külföldi tudósítók szövetségének (HIPA) elnöke, és mint ilyen, kényelmesen ellenőrizhette volna az őt az erdőbe vezető forrásait, hiszen az a mentsége sincs, mint egy három napra taxijából „mélyriportot” készítő külföldi kollégájának. Felhívhatta volna például Révész T. Mihályt, Horn extanácsadóját, az ORTT akkori elnökét, és megkérdezte volna tőle, igaz-e az az információ, amit ő valakitől kapott, miszerint őt és ellenzéki társait kizárták a testületből. Ennyi – híresztelés vagy hír ellenőrzése legalább egy független forrásból – minden valamirevaló újságírót elvárható. Még attól a – mint Vásárhelyi sietve megjegyzi – „kereszténydemokrata szellemiségű” Trouw-tól is, amelyről azért tudni kell, hogy korábban keresztény szellemiségűnek indult, majd a hatvanas éveket követően fokozatosan sasszézott balra és liberális irányba, ahogyan esett a példányszáma. A lap egyébként Németalföld legkevésbé befolyásos napilapja, és gyakran jelennek meg benne olyan hírek, amelyeket itt a Blikktől várnánk el. Ez a lap rágalmozta meg egyébként az elpott romániai forradalom legnagyobb alakját, Tőkés püspököt is azzal, hogy szekus ügynök volt (vajh, milyen forrásból?).

Vagyis a cikk azt állítja, hogy V. M. arcán olyan vastag a bőr, mint a krokodilé. Írhatott volna rinocéroszt is.

Amelyből cipőt készítenek. Aminek egyetlen konnotációja van: vastag pofabőrrel van szó. De semmiképpen nem „lámpaernyőről”, ami hívószó

Vásárhelyi ÉS-beli cikkét – mint a posztkommunista újságírók – azonnal jelzőkben dúskáló mondattal kezdi: „a miniszterelnök kedvenc lapjáról” ír, amely „a szokásosnál is mocskosabb hangvételű vezércikkben méltatja” őt. Ebből a cikkből, amelyben az „ő” betűjüket, tekintettel a benne szereplő két Eörsire (Eösszeköt, ami összeköt: a krokodilbeőr) – a Napi Magyarország azóta elhunyt főszerkesztő-helyettesének, O. Kovács Attilának egy évvel ezelőtti cikkéről

van szó – Vásárhelyi idéz néhány mondatot, de „a gyalázkodás egyéb részeit mentálhigiénés megfontolások által vezérelve nem ismertem, mivel már az idézés pusztá tényétől is mocskosnak érzi magát a polgár”. Vannak, akik nem egészen ezen a véleményen lennének – ezért idézek a cikkből még egy mondatot, amelyik Vásárhelyi Máriáról és testvéréről, Istvánról szól, ugyanis a lényeghez tartozik és O. Kovács felháborodását magyarázza: „Ha az én tesóm játszotta volna át Máté Lászlóval kezőösen a Vasárnapi Híreket a VICO-birodalomba, akkor nem lennék úgynevezett független médiaszakértő, s nem írnék az Élet és Irodalomba kolumnákat a témáról, arra gondolnék: bárkirel hihető az, amit én írok, de teőlem nem, pontosan az apukám és a tesóm miatt, éőszintén szőlva lesőlna a beőr a pofámról.” És erre jön az a mondat, amit V. M. idéz: „Csakhogy a krokodilbeőr bírja a kiképzést. Cipeőt csinálnak beleőle.”

Vagyis a cikk azt állítja, hogy V. M. arcán olyan vastag a bőr, mint a krokodilé. Írhatott volna rinocéroszt is. Amelyből cipőt készítenek. Aminek egyetlen konnotációja van: vastag pofabőrrel van szó. De semmiképpen nem „lámpaernyőről”, ami hívószó. Szőnyű hívószó, amelyről mindenkinek Auschwitz jut eszébe. Kolosszális különbség. A joggal felháborodó Napi Magyarország március 20-i számának MAG-jában oknyomozó tőrára indult. Kiderült belőle, hogy Runa Hellinga, mint részben el is mondja, cserháti falvakban épült házakat és kerteket árul külföldieknek, ami Vásárhelyit – aki szerint a cikk S. szignóval jelent meg (ebben is téved: S. G. szignó áll a tényfeltárás alatt) – a következő kijelentésre fakasztja: „...amely – a lap hagyományaihoz híven – terjedelmesen bocsolatja a holland újságíró család viszonyait és férjével közösen üzemeltetett „gyanus” vállalkozásait.” Írja V. M. éppen abban az Élet és Irodalomban, amely mintha Orbán miniszterelnök „családi viszonyaival” és „gyanus” vállalkozásaival foglalkozna az utóbbi időben nem említés szintjén.

Vásárhelyi Mária ezután rátér a Vasárnapi Újságban elmondott jegyzetere. Amelyben, mint írja, „némi globális zsidózással töltötte meg a Napi Magyarországon a holland újságírónról és rólam írtakat”. Roppant súlyos vád. V. M. nem állít kevesebbet, mint hogy a közszolgálati rádió arra használ, hogy abban globálisan zsidózzak. Amivel ugyanakkor Lakatos Pált, a műsor főszerkesztőjét, Kondor Katalint, a Kossuth rádió adófőszerkesztőjét, Juhász Juditot, az MR programokért felelős alelnökét és végül a legfőbb felelőst, Hajdu Istvánt, a rádió elnökét vádolja azzal, hogy „globális zsidózással” ad teret az adófizetők pénzén fenntartott intézményben. Vajon ha így van, miért nem fordult V. M. panasszal Hajduhoz vagy az ORTT-hez? Vagy V. M. Nyilvánosság Klubjának bármely tagja? Vagy bármely hallgató? Egyébként a következő héten elhangzott jegyzetem bevezetőjében (amely-

ben ő is szerepelt ismét) még külön erre fel is kértem a hallgatókat, így:

Ami most következik, az publicisztika, de mégis tényleírás. Aki mégis gyanakszik, hátha szélsőjobboldali propaganda következik, kérem, kísérsje a most következőket a lehető legnagyobb figyelemmel. Utána pedig ellenőrizze a Vasárnapi Újság honlapját, vajon hátha csupán a füle csapta be, és mégis szélsőjobboldali uszítás hangzott el.

Amennyiben megítélese szerint ez történik, kérem, hogy a műsor elhangzásától számított 48 órán belül forduljon panasszal e műsor főszerkesztőjéhez, majd pedig, nem kielégítő válasz esetén, hat napon belül az ORTT panaszbizottságához, amelynek címe – hogy végre egyszer ez is elhangozzék az éterben – 1088 Budapest, Reviczky utca 5. A hallgatók természetesen ugyanide fordulhatnak akkor is, ha úgy gondolják, más műsorok – akár kereskedelmi, akár közszolgálati adókon – nem tennének eleget a kiegyensúlyozottság, pártatlanság és tárgyilagosság törvényben rögzített követelményeinek.

Felszólításomnak senki nem engedelmkedett. Vajon miért? De menjünk tovább. V. M. ezután felrója nekem, hogy azt mondtam a jegyzetemben: Hellinga bocsánatot kért. V. M. tagadja: „...szemben a közrádióban sugalmazottakkal, a holland újságírónról, saját állítása szerint azért, amit írt, írásának tartalmi részéért soha nem kért bocsánatot a Napi Maótól.” Forrásom, hogy Runa Hellinga bocsánatot kért, természetesen a Napi Magyarországon volt: „Runa Hellinga – akitől nincs okunk feltételezni, hogy cikkének megszületését a rossz szándék vezérelte volna – egyébként bocsánatot kért, amikor megkérdeztük, miért nem ellenőrizte a Vásárhelyi Máriától kapott információt.” Vajon ki hazudik ismét: Vásárhelyi Mária vagy én, illetve S. G. (Stépán Gábor)?

Ha én leírom azt, hogy a hirdető Magyarországon a jelek és az adatok szerint nem igazán működnek racionálisan, azonnal megjelenik egy cikk, amelyben az olvasható, hogy „krokodilkönyveket hullajtok”. Noha én úgy érzem, csupán tényeket írok le. Azt viszont soha nem tettem, hogy magamat siratom, amiért megszólalási lehetőségeim messze-messze korlátozottabbak V. M.-nél, aki így panaszodik: „...az elmúlt két év során csupán egyetlenegyszer szólaltam meg, ám a velem interjú készítő újságíró két hét múlva kirúgták az intézménytől.” Nos, mivel V. M.-et legutóbb a Magyar Rádióban éppen a legparádésabb időben hallottam megszólalni – február 28-án, ha V. M. elfelejtette volna –, megkérdeztem a Kossuth adófőszerkesztőjét, vajon kirúgták-e az őt megszólaltatót. A válasza igen határozott „nem” volt. Vajon ki hazudik megint: Vásárhelyi vagy Kondor?

De most térjünk át a „globális zsidózás” pontos helyére. Ez olyan szó – „zsidózás” –, amelyre Vásárhelyi azonnal rátalál. Vajon miért? De hogy

ne legyek sumakolással vádolható, álljon itt a szó szerinti idézet:

1992-ben az Amerikai Zsidó Évkönyv a magyarországi antiszemizmusról taglalt részében szó szerint idézett egy nyílt provokációt. Csupán azt felejtette hozzátemni, hogy a nyílt szöveg szerzője a szélsőbalos kádárista Antoniewicz Roland volt, aki a rendőrség egyébként már 1990-ben ezért el is fogott... Amikor a csalást a Pesti Hírlap leleplezte, az Amerikai Zsidó Évkönyv nem helyesbített, holott annak itteni informátorai a Pesti Hírlapot egy-egy nagyobb fogás reményében mikroszkóppal vizsgálták. De a zsidó évkönyv azóta sem helyesbített.

Kérjen közölünk - az kellő alázattal mély bocsánatot a másiktól az Élet és Irodalomban és a Napi Magyarországon, aki jogerősen pervesztes lesz

Kérdés, hogy a 2000. évet elemző, világszerte nagy figyelemmel kísért Amerikai Zsidó Évkönyv nem írja-e majd az Orbán-kormányról, hogy az balliberális médiaszakemberekből lámpaernyőt akar készíteni? Merthogy ennek immár irásos bizonyítéka is van, hála Vásárhelyi Máriának és Runa Hellingának. No meg vagy fél tucat cikk jelent meg zsidó lapokban is szerte a világon, ahol Kövér Lászlónak emlékeztetés, a Fidesz toleranciáját példázó mondatát tudatosan kiforgatva zsidózással állították be. Mely cikkekben az egyetlen idézett forrás Haraszti Miklós. Így alakul hírnök a világban.

Ez tehát a „globális zsidózás”. Vagyis ha valaki félteli meri hazáját (bocsánatot kérek Vásárhelyitől és kedvenc pártjától, hogy egy olyan kifejezést használtam, amelyet tíz éve nem mondtak ki és nem írtak le, de amely Badacsonytomajtól a Törökviszi úti gimnáziumon át Nagykalóig mindenütt teljes természetességgel használt szó és átértett érzés) attól, hogy valakik önös vagy párt- vagy másfajta érdekekből ennek az országnak hamisan és aljasul – ismétlem: hamisan és aljasul – antiszemita hírt keltsék, az V. M.-nek és társainak „globális zsidózás”.

V. M. – hol médiaszakértő, hol társadalomtudós – ezután a televízióra tért, ahol engem „az MTV elnökének tanácsadójaként” nevez meg. V. M. most kivételesen nem hazudik, csak a tőle megszokott módon felületesen: nem vagyok az MTV elnökének tanácsadója. A hírgazgatónak vagyok a tanácsadója. E tanácsadókról máshol azt írta, hogy havonta hat-nyolcszáz ezer forintot keresnek. (Ha a Horn-kormány idején ilyenekről az ellenzéki sajtó említést

tett, azonnal vezércikk jelent meg valamelyik kormánypárti lapban „zsebben kotorászásról”, de hadd nyugtassam meg Vásárhelyi „mentálhigiénéjét”, hogy ennek töredékét kapom).

V. M. „Epilógussal” zárja cikkét. Pontosabban egy idézettel. Az idézet Márai Sándortól való. Aki azt hiszi, írja V. M. Márait használna, „előjogokkal élhet e világban... joga van tehesse és tudás nélkül jól élni, fennhordani az orrák, lenézni mindenkit, aki nem 'keresztény, magyar' vagy 'üriember', tartani a markát, s a keresztény-magyar markába baksist kérni az államtól, társadalomtól (...) amíg ezeknek szavuk van, vagy befolyásuk, Magyarország nem lesz nemzet.”

V. M. azt írja: ha ő konzervatív és polgár lenne, elalvás előtt kötelezően Márait („valódi polgár”) olvasna. Mivel én a balliberálisok tanácsát mindig megfogadom, noha a folyamat vége nem igazán szolgál örömeimre, most is megtettem. Elkezdtem – nem először – Márait olvasni. Akit ma egyébként – végre valahára – a balliberális sajtó is ünnepel. Holott vigyázni kellene vele, főleg azoknak, mint V. M., akik a tavaszi szél susogását is „zsidózással” értelmezik. Ugyanis Márainál ennek a félreértésnek szemükben nagyobb lehet az alapja:

„A zsidókat szidják. Minden hivatal tele van velük, mondják, tisztességtelenek a kereskedelemben, erőszakosak, izléstelenek a sajtóban, a közéletben, a politikában stb. Azt hiszem, nem az a baj, hogy zsidók vannak a hivatalokban, a tözsdén, a szerkesztőségekben. A baj az, hogy afféle alzsidók vannak túlságosan számban mindenütt, alant, értéktelen, selejtes emberek. A nagy tragédia a zsidósgot is értékeiben dezmálta meg – nemcsak a zsidó értékek pusztultak, hanem az értékes zsidók. Az irodalomban elpusztult Szerb Antal, Szomor, Sárközy, Halász Gábor, Hevesi András, s jött helyettük néhány buzgó moszkovita alkalmazott. S mindenfelé ez történt: alzsidók túntek föl, a letűnt, fasiszta alkeresztények helyében.” (Ami a Naplóból kimaradt 1945–1946 c., 217. oldal.)

Itt már éppen befejeztem volna idézetet, mint V. M., ha nem jut eszembe a világhírrel megvert John Gray (Oxford, Jesus College) tanáron, aki szerint idézettel írást befejezni nem kifinomult („low-brow”) izlésre vall. Gray iránti tiszteletből és V. M. tájékoztatására tehát a saját szövegemmel zárom válaszomat: beperlem őt hamis tényállításai miatt (hogy ne keresséjlen idegesen: „globális zsidózás” és „rasszista jegyzetek”). És rögtön egy kihívás: ha már, Hellingától eltérően, nem kért bocsánatot a lámpaernyő miatt, kérjen közölünk az kellő alázattal mély bocsánatot a másiktól az Élet és Irodalomban és a Napi Magyarországon, aki jogerősen pervesztes lesz. Ez olyan méltányos kihívás, amit egy Nyitott Társadalom hívének és a Nyilvánosság Klub egyik vezetőjének két kézzel kellene megragadnia.

NAPI MAGYARORSZÁG

POLGÁRI NAPILAP

Főszerkesztő: D. HORVÁTH GÁBOR
Főszerkesztő-helyettes: TARR PÉTER,
O. KOVÁCS ATTILA

Lapszerkesztők: GAJDICS ÖTTÖ, LUDWIG EMIL

Szerkesztőség: 1091 Budapest, Üllői út 51.

Telefon: 216-1274, 06-30-916-3843, -44, -45, 06-30-916-3847

Telefax: 215-3197. Levélcím: 1450 Bp. 9. Pf. 74.

Lapunk on-line kiadása az interneten: <http://www.napimagyarorszag.hu/>.
Lapunk e-mail címei: Belpolitika rovat: belpol@napimagyarorszag.hu, Gazdaság, Tőzsdé rovat: gazdasag@napimagyarorszag.hu, Vélemény rovat: velemeny@napimagyarorszag.hu, Külpolitikai rovat: kulpol@napimagyarorszag.hu, Sport rovat: sport@napimagyarorszag.hu, Fotó rovat: foto@napimagyarorszag.hu.
Művészeti vezető e-mail címe: mag@napimagyarorszag.hu, Műsorújság: tvmsorujsg@napimagyarorszag.hu, Nézet (hét végi melléklet): nezet@napimagyarorszag.hu, Sportfogadás: tuti@napimagyarorszag.hu.
A kiadó e-mail címe: mahir@napimagyarorszag.hu.
Vezetőszerkesztők e-mail címei: Gajdics Ötő: gajdics@napimagyarorszag.hu, Ludwig Emil: ludwig@napimagyarorszag.hu.
A művészeti vezető e-mail címe: design@napimagyarorszag.hu.

Kiadja a MAHIR Lapkiadó Korlátolt Felelősségű Társaság
Felelős kiadó: DR. GYŐRI TIBOR ügyvezető igazgató. Lapigazgató: LOVAS LAJOS

Terjeszti a Hírker Rt., a Nemzeti Hírlap-kereskedelmi Rt. és a regionális részvételtársaságok. Előfizetésben terjeszti a Magyar Posta Rt. Hírlap-előfizetési és Elektronikus Posta Igazgatósága (HELPA). Előfizető a Hírlapkézbesítőknél, vidéken a postahivatalokban, Budapesten a HELPA ügyfélszolgálati irodáinál, valamint a Hírlap-előfizetési és Lapellátási Irodánál (1089 Budapest VIII., Orczy tér 1.). Levélcím: Helir, 1900 Budapest, Orczy tér 1. Telefon: 303-3441, 303-3442. Telefax: 303-3440, közvetlenül, postautalványon vagy átutalással a Postabank és Takarékpénztár Rt. 11991102-02102799 pénzforgalmi jelzőszámán.

Előfizetés OTP-bankkártyával hétfőtől szombatiig, 9-20 óráig: InterTicket ügyfélszolgálat, (06-1) 266-0000 telefonszám.

Előfizetési díj egy hónapra 965 forint, negyedévre 2895 forint, fél évre 5790 forint, egy évre 11 580 forint

Hirdetésfelvétel: MAHIR Press Média Kft.

1075 Budapest, Wesselényi u. 8. Telefon: 322-2448, 342-6164.

Fax: 342-6132. 1085 Budapest, Blaha Lujza tér 3. Telefon/fax: 338-3723

Nyomtatás: Magyar Hivatalos Közlönykiadó Kft. Lajosmizsei Nyomdája
Felelős vezető: BURJÁN NORBERT igazgató
Vidék ISSN: 1418-0863; Budapest ISSN: 1418-04 3 X

KEDVES OLVASÓINK! AZ OLDALON MEGJELENŐ VÉLEMÉNYEK TARTALMA NEM FELTÉTELENÜL AZONOS A SZERKESZTŐSÉG ÁLLÁSPONTJÁVAL.

Lapunkat rendszeresen szemlézi Magyarország legnagyobb médiafigyelője, az **OBSERVER**.
OBSERVER BUDAPEST MÉDIAFIGYELŐ KFT. 1084 Budapest VIII., Auróra u. 11. Telefon: 303-4738, fax: 303-4744 <http://www.observer.hu>